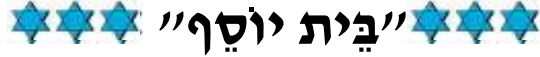

בית קְנֻסַת

*** 2108 Ocean Parkway Brooklyn, N.Y. 11223 ***

מאת: הרב אהרן פרחי

נשיא: אלי לוי

הפְּטָרָה: **וה' נתן**

מקאם: חוסיני

פְּרֻשַׁת **תְּרוּמָה**

5 בפברואר, 2022

עלון מספר 1099

ד' אדר א', תשפ"ב

הדלקת נרות 4:59 * שְׁקִיעָה 5:17 * שִׁיר הַשִּׁירִים 4:55 ואח"כ מְנַחָה לִיל שַׁבָּת * שַׁחֲרִית שַׁבָּת 8:15
מְנַחָה שַׁבָּת 4:40 * מוֹצָאֵי שַׁבָּת 6:00, וע"פ רבנו תם 6:30 * זְמַן טְלִית 6:02 * שְׁעָה זְמַנִּית 60:00
עֲלוֹת הַשַּׁחַר 5:50 * נְץ הַחֲמָה 7:02 * מְנַחָה חוֹל 5:10 * עֶרְבֵית מִיָּנִן מְקֻדָּם 4:40
צֵאת הַכּוֹכָבִים 5:55 * סוּף זְמַן קְרִיאַת שְׁמַע 8:50 * סוּף זְמַן עֲמִידָה 9:50 * חֲצוֹת הַיּוֹם וְהַלִּילָה 12:09

למתעניינים ימי השוכנים:

יום חמישי, 3 בפברואר, הצום מתחיל בשעה 5:52 בבוקר ומסתיים בשעה 5:45 בערב.
יום שני, 7 בפברואר, הצום מתחיל בשעה 5:47 בבוקר ומסתיים בשעה 5:46 בערב,
יום חמישי, 10 בפברואר, הצום מתחיל בשעה 5:38 בבוקר ומסתיים בשעה 5:50 בערב.

המְעַנְּנֵן לִיצַר קִשֶׁר עִם הַרְבֵּ אַהֲרֹן פְּרָחִי: 552-3412 (646)

המְעַנְּנֵן לְתֵרוֹם לְעֵלוֹן שְׁבוּעֵי זֶה יִשְׁלַח אֶת תְּרוּמָתוֹ ל:

Vaad Tehilim Torah, c/o R' A. Farhi

2415 Ocean Parkway, Brooklyn NY 11235

נא לא לעצו בעלון זה בשעת התפילה או קריאת התורה

"ועשית מנורת זהב טהור, מקשה תעשה אותה". פירוש שלא יעשה חוליות, ולא יעשה קניה ונרותיה איברים איברים ואחר כך ידביקם כדרך הצורפים, אלא כולה חתיכה אחת, ומקיש בקורנס, וחוטך בכלי האומנות ומפריד הקנים אילך ואילך. ולמה כל כך? לרמז על אחדות בני ישראל, ודבר זה מאוד קשה (האחדות), לפיכך משה היה מתקשה בה, לפי מספר בני ישראל כך מספר דעותיהם, ודעתם, כל אחד שונה זו מזו, ברור לו שדעתו היא דעת אמת ודרכו נכונה, וחושב בינו לבין עצמו אם הקהל ילכו בדרכו תצלח דרכם כולם. במציאות כזו קשה להגיע להסכמה כללית, ולקרב איש אל חברו וקבוצה אל רעותה, ואולי בלתי אפשרי וזהו המכשול הגדול העומד בפני אחדות ישראל, הן בתקופתנו, והן בכל דור ודור מראשית תקומתו הראשונה של עמנו מיציאת מצרים ועד עצם היום הזה. קיום האחדות הוא איפוא "חלום" ולצערנו נשאר בתוך מסגרת החלום כמו שמוכיח סיפור זה: כאשר ביקר האדמו"ר רבי שאול ידידיה טאוב ממוזי"ף, בפעם ראשונה בארץ ישראל בשנת תרפ"ה

נתקבל לראיון אצל הנציב העליון האדון (סר הרברט) סמואל. הנציב ביקש ממנו, שישתדל לעשות שלום ואחדות בין המפלגות החרדיות השונות ביישוב. אמר לו האדמו"ר: מובא במדרש, כשאמר לו ה' למשה: "ועשית מנורת זהב טהור". אמר לו משה: כיצד נעשנה? אמר לו ה': "מקשה תעשנה" ואעפ"י כן נתקשה משה, הראה לו למשה ועוד נתקשה ותמוה, דווקא, מי הוא התלמיד ומי מלמדו? בכל זאת נתקשה משה, לפי שהיא מסמלת "סוד האחדות" כי לעשות אחדות בישראל אינו מן הדברים הקלים ביותר, ומה שהיה קשה למשה סיים האדמו"ר - הוד מעלתו מבקש ממני לעשותו? אבל באמת, כולם מדברים בשם ה', ונסמכים על התנ"ך ועל הגמרא, ראשונים ואחרונים, כדי להצדיק טענותיהם והמשותף לכולם הם עבדי ה'. בספר תהילים אנו מוצאים שני נוסחים שונים לכתוב אחד, נאמר: "הללו עבדי ה', הללו את שם ה'" ובכתוב שני נאמר להפך: "הללו את שם ה', הללו עבדי ה'" למה? אלא כוונה אחת לשניהם. אם מהללים לה', צריכים גם להלל

היסטוריה בקצרה: 80 שנה אחרי החורבן 150 למנינם:

בא תורו של רבי ישבב הסופר. מי הוא רבי ישבב? הוא חבירו של רבי עקיבא, פעם אחת עמד וחילק כל נכסיו לצדקה לעניים. אמר לו רבן גמליאל: הלא ידעת מה שאמרו חכמים: המבזבז לצדקה אל יבזבז יותר מחומש? ושתק ולא ענה לו כלום. רבי ישבב הוא גילה על הרעה הבאה על ישראל ביד מלכות רומי הרשעה. בשעה שהוציאוהו להריגה, באו תלמידיו ואמרו לו: רבינו, תורה מה תהא עליה? אמר להם: אני מפחד שתשתכח תורה מישראל, לפי שהאומה הזאת מאבדת מרגליות עם ישראל והם החכמים. והלוואי שהייתי כפרה על הדור, אבל אני רואה שאין לך רחוב ורחוב שברומי שאין בו הרוגים להעניש אותה לפי שהורגת חכמי ישראל. אמרו לו: רבינו, ומה יהא עלינו? אמר להם: החזיקו איש ברעהו, ואהבו שלום ומשפט, אולי יש תקוה. כשעמד לפני הקיסר, אמר לו: זקן, בן כמה שנים אתה? אמר לו: בן תשעים שנה אנוכי היום, ועד שלא יצאתי ממעי אמי, היתה הגזרה מאת השם למסור אותי ואת חברי בידך, ועתיד הי' לתבוע דמינו מידך. ויפרע דם חסדיו מידך. אמר הקיסר: מהרו להרוג אותנו. מיד הרגוהו והשליכוהו לכלבים, ולא הוספד ולא הוקבר בקבורה. יצתה בת קול ואמרה: אשריך רבי ישבב, שלא הנחת כלום מתורת משה שלא למדת אותו.

הדרך לרפואה ולבריאות:

לשמור על הבריאות צריך להיזהר בדברים אלו: 1 - אם אתה בלחץ או בכעס - עדיף שלא תאכל. 2 - אכול רק מתוך צלחת קטנה ולא גדולה, וליד השולחן ולא בעמידה. 3 - שים מראש בצלחת את כל המנה שתאכל בארוחה, כולל לחם ולא תוסיף עוד עליהם אפילו לא שבעת. 4 - אין חובה לסיים לאכול את כל מה שבצלחת. בשעת אכילה עסוק רק בלעיסה ובליעה, אל תקרא עיתון או ספר ואל תדבר בכלל, ובטלפון בפרט. 5 - כל זמן שאתה עוסק בלעיסת האוכל - הנח את כלי האכילה מידך. אל תמלא את הכף מכיוון שבית הלעיסה אינו בעל קיבולת גדולה,

עבדי ה', ואם מספרים בשבחים של עבדי ה', הרי זה כאילו מהללים את שם ה' היינו דכתיב: מקבילות הלולאות אשה אל אחותה, שתי הלולאות והן: הללו את שם ה' הללו את עבדי ה'. הן מקבילות אשה אל אחותה, ודווקא משום כך הקדים הכתוב פעם "הללו עבדי ה'". ופעם להיפך, ללמדנו ששניהם שקולים, וכמו פעם: משה ואהרן ופעם אהרן ומשה, ללמד ששניהם שקולים. לפיכך נחזור לעניין המנורה, שהיא מסמלת האור והאור מסמל התורה, שנאמר: "כי נר מצוה ותורה אור" אם כולנו נלך כפי התורה ועבודת ה' ואפילו בדעות מחולקות, הואיל ומיוחדים כלפי ה' ועבודתו כולם עולים בקנה אחד, וכל אחד מאתנו יסתכל על הצד הטוב של חבירו, וידון אותו לכף זכות והי' ישמרנו אמן.

פרפראות על הפרשה:

1 - "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם". אמרו חז"ל: שערי מקדש שני נגנזו בארץ ככתוב: "טבעו בארץ שעריה". והקושיא העולה היא: כיוון שהובטח לנו שהמקדש השלישי ירד בנוי מן השמים לשם מה נגנזו השערים? אלא מאחר שנצטוו ישראל: ועשו לי מקדש, הרי אם ירד המקדש בשלמותו, יהיה זה לביזיון עבור ישראל, שלא יתאפשר להם להשתתף בבנין המקדש השלישי, לכך סיבבה ההשגחה שייגנזו השערים, כדי שישראל יקימו את השערים וישתתפו בבנינו היינו שאומרים בתפילה: והראנו בבנינו מן השמים, ושמחנו בתיקונו - כלומר בהשלמתו על ידי העמדת השערים, אשר זה ישמחנו שהשתתפנו בקיום המצוה.

2 - "והקמת את המשכן כמשפטו אשר הראית בהר". הנה בפסוק: והברית התיכון בתוך הקרשים מברית מן הקצה אל הקצה. אמרו חז"ל: כשהקימו את המשכן היה הברית נכנס ומתעקם מאליו כנחש ויוצא ראשו מן הצד השני. וכשפרקוהו היה מתפשט ונעשה ישר כמטה. וזהו הרמז על זה: והקמת את המשכן. כאשר הראית בהר כמו שהראה לו ה' כשנגלה אליו פעם ראשונה בהר סיני, שהמטה נעשה נחש ולבסוף נעשה מטה כלשון הכתוב נחש בריח (ראש בשמים).

והיותר נבלע למרות שאינו לעוס מספיק. 6 - אכול דברים בעלי נפח גדול ואל תאכל דברים קטנים מכיוון שאין אפשרות ללעוס אותם כראוי, כדוגמת פיצוחים, והם גורמים לטחורים. וטוב להשתמש במעט שקדים טחונים. וטוב להשרות במים לצורך ריכוכם. 7 - אם אתה עדיין רעב בסוף הארוחה - הפסק מלאכול עודף וחכה עשרים דקות, ואחר תחליט אם באמת עליך להמשיך לאכול, ובמקרים רבים תחליט שלא לאכול עוד כי באמת אינך רעב.

דברי מוסר: "שלום בית"

בן אדם יכול לחיות בעולם הזה חיים אמיתיים ונצחיים ולהפוך את הבית שלו לגן עדן, ולהרגיש תמיד עונג, נועם, ידידות, זיו, וחיות עם ה'. וזאת, אם שורה בינו ובין אשתו ובין בני ביתו "שלום בית". כי שלום הוא משמות ה'. וכשיש שלום בביתו אזי שורה השכינה בביתו. והברכה מצויה שם. ולכן ישתדלו הבעל והאשה שיהיה ביניהם תמיד שלום ואהבה, אחווה ורעות, וימסרו נפשם על נקודה זאת. שתיבת "שלום" היינו "שלמות" כי אין שלמות בבית אלא כששני הפכים מסכימים זה לזה, ובאותו דבר קיימת ביניהם תמימות דעים. כי האיש והאשה משולים למים ואש, וכשזוכים לעשות שלום ביניהם יוצא מזה שבח גדול בשמים, ונעשה גם כן שלום במרומיו, כי ה' מתפאר בבית, שיוצא ממנו שלום ומשפיע על עולם המלאכים, ונעשה יחוד בעולמות העליונים. אבל חלילה להיפך, כשיש מריבות בבית, אז כל הקללות הצרות והייסורים מצויים שם, וסובלים מקטנות וחלישות הדעת, ומרירות גדולה, והבית נהפך לגהינום, שאז המים מכבים את האיש והאש מרתיחה את המים, וחוזר חלילה, ועל ידי זה מתרבה העניות, הדוחק, הכפירה, האפיקורוסות, והדעות הכוזבות. וחלילה מגיעים לגירושין שאז מפרידים בין יחוד העליון, וזה מקור כל הצרות שבאות לעולם. על כן צריך כל אחד ואחד לוותר ולסלוח לצד השני. ימחלו זה לזה, ולא יקפידו אחד על השני, ויעזרו זה לזה, ויאחזו בכבוד ואהבה הדדית אחד לשני, ואז תשרה השכינה

והברכה ביניהם ויבורכו מפי עליון. אמן.

הראשון לציון: רבי רפאל מאיר 1801-1893

חכמי ירושלים שלחו את רבי רפאל לאסוף צדקות מהגולה לעניי ירושלים. נסע הרב בראשונה למרוקו, ושם היה המצב קשה, ועזב את מרוקו ונסע לתוניס, אך גם מצבה של תוניס לא היה מזהיר. ואותה שנה היתה שנת בצורת, החורף התקרר את קצו, אך עדיין לא נראה ענן, ואפילו הקל ביותר בשמי תוניס. והקיץ המתקרר טמן בחובו רעב ומחסור, ובני העיר התהלכו שפופים ודואגים. וכאשר שמע זאת רבי רפאל, החליט לעזור לתושבי העיר. הוא התעטף בטליתו ובתפילתו ופרש כפיו לשמים. רבני העיר הביטו משתאים בקדושה הנוראה שחפפה עליו בשעת תפילתו. זמן לא ארוך שפך רבי רפאל שיחו לה'. מיד עננים קודרים החלו להגיח מקצה האופק והחשיכו את שמיה של תוניס. בטרם סיים את התפילה, נפתחו ארובות השמים, וגשם עז נתך ארצה, שדות העיר שתו לרוויה והבארות התמלאו במים חיים. השמועה על הנס שאירע בזכות הרב האורח עברה מרחובות היהודים בדרכה הלאה אל בית המלך. המושל ביקש לראות מיד את הצדיק מחולל הפלאות, וכאשר נכנס רבי רפאל אל בית המושל, נעמד המלך על רגליו ביראת כבוד, ודמותו הנאצלה של הרב והדרת פניו נראו כשל איש אלוקים קדוש.

סיפור: נפלאותיו של רבישמעון בר יוחאי

משפחה יהודייה שגרה בהונגריה, ושם אבי המשפחה היה רבי וולף והיה דיין באותם ימים. בשנת 1890 עלה לעיר הקודש ירושלים עם אשתו ושלושת ילדיו, ברוך, נפתלי ויצחק. וכולם קיבלו ברכה מהרב דברי חיים מצאנאז מאותם הימים. בהגיעם לארץ ישראל השתכנו בעיר המקובלים צפת. אחד הילדים, נפתלי, גדל בתורה ועשה פרי, והיה למתמיד מפורסם ועובד ה' מלב ונפש, ונתן עיניו וליבו בתורת הקבלה, והיה בקי בה מאוד. וכשהגיע לימי הזקנה אחרי שהקים משפחה גדולה בישראל, בנים ובנות, נכדים ונכדות, עזב את העיר צפת ועבר להתגורר בירושלים. באחד הימים, ערב ראש חודש

דקות, והנץ הוא בשעה 7:02, נחזור אחורה 72 דקות יצא לנו עלות השחר 5:50. וכותב מרן ומוסיף: וכל מה שנכתב בלוחות על זמני עלות השחר, אינו מכוון לדעת מרן והפוסקים שאנו הולכים בעקבותיהם, והמבין יבין.

התורמים לעלון זה:

האחים המבורכים מארק, אברהם אלפקס והוריהם ואחיותיהם ומשפחותיהם לברכה ולהצלחה אמן. *** האדון סלמון שמי ובניו האחים המבורכים אליות - מארק - חנה - אדיל לברכה ולהצלחה ולע"נ אדונתם אמם סמחה בת חנה אמן. *** האחים המבורכים סולי והלל בווביה ונשותיהם ואחיותיהם ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ אדונתם אמם רחל בת שפיקה ע"ה אמן *** הגברת בירטא מלבסאתי ואחיה האדונים עובדיה - יצחק - מוריס - אלי - נתן - סילי - לויזט - ליליאן - קלודי לברכה ולהצלחה ולע"נ אביהם המנוח אברהם נוסירי בן סברייה ע"ה אמן. *** האדון ויקטור גנדי הכהן ובניו האחים המבורכים הנרי - פרידי - ביללה לברכה ולהצלחה עם כל משפחותיהם ולע"נ אדונתם אמם נדיה בת ויקטוריה ע"ה אמן. *** האדון ליון פרחי ואשתו הגברת איווה ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ רחל סיתהון בת בהייה ע"ה אמן. *** העסקן הציבורי האדון איזק גירדיה ואחיותיו לאה - בהייה - שרה - טוניה וכל משפחותיהם לברכה ולהצלחה ולע"נ אמו גימיליה בת בהייה ע"ה אמן. *** האדון איזק ענביה ובניו לברכה ולהצלחה ולע"נ אדונתם אמם איווה עיישה בת ליזה ע"ה אמן.

התרומות בשבוע זה הסתכמו לסך של \$1,100. ותזכו למצוות אמן.

מספר המבקרים הגיע ל-77,200, גידול של 1,000 מבקרים מהשבוע שעבר.

www.BethYosef.com

תמוז, קרא לאחד מנכדיו הבחור זלמן, והמתיק באוזניו סוד: הלא ערב ראש חודש תמוז עתה, התדע זלמן את ראשי התיבות של תיבת תמוז? השיב זלמן: בוודאי! "זמני תשובה ממשמשין ובאין". ענה הסבא: אתה צודק. ועתה יש לנו אפוא לעשות תשובה, כי לא יידע האדם מתי יבוא יומו. ימים ושנים רבות נצרתני את הסיפור הזה בליבי, ועתה משמתקרבים ימי, מצווה אני לביתי ומבקש להתכונן לעולם שכולו טוב, אספר לך את הסיפור לכל פרטיו למען יידעו הדורות הבאים את כוחו המופלא של התנא הקדוש רשב"י ומערת קבורתו במירון.

דינים:

1 - השותה מים או שאר משקים בתוך הסעודה אין לו לברך עליהם "שהכל". ואם רוצה לשתות קפה או תה באמצע הסעודה או בסיומה, ישתדל לברך על סוכרייה "שהכל" ויפטור הקפה והתה, או יניח התה והקפה לאחר ברכת המזון. ואחר ברכת המזון יברך "שהכל" על התה והקפה.

2 - אם אחד אוכל פרי בתוך הסעודה אחר שברך עליו או שתה משקים בתוך הסעודה שאין מברכים על המשקים חוץ מן היין, ואחר כך בירך ברכת המזון, ואחר ברכת המזון רוצה להמשיך לאכול מהפרי או לשתות מהמשקים, צריך לברך עליהם עוד, לפי שברכת המזון פוסקת, לכן צריך לברך שנית.

3 - האוכל עוגה ובתוך אכילתו רצה לשתות מים צריך לברך "שהכל" כרגיל.

4 - האוכל עוגה ובירך עליה מזונות ורוצה לטבול אותה בתה או בקפה ואוכלה, איך צריך לברך על התה והקפה, לפי שהם טפלים לעוגה, אבל אם אינו טובל את העוגה בהם צריך לברך "שהכל" על התה או על הקפה.

5 - השבוע הזה הגענו לשעה זמנית שהיא 60 דקות כמו כל שעות העולם שהיא 60 דקות, לא פחות ולא יותר. וכתב מרן השולחן ערוך ומרן בן איש חי ומרן עובדיה יוסף שעלות השחר הוא שבעים ושתים דקות לפני הזריחה, ושיעור זה משערים בשעות זמניות, והשבוע הזה השעה הזמנית היא 60 דקות בדיוק, לכן עלות השחר הוא לפני הנץ ב-72